

Θά λῆς στή μανούλα σου τί τρέχει; Ξέρεις πόσο σ' αγαπῶ. Κι' ἂν ὑποδέχομαι συχνά—πικρά τὸν μουντάριον τὸν πατέρα σου μὲ παντοφυλές, ἐπὶ πάντα βόθρες κοντά μου ἀποκοῦμαι.

...Μὲ παρηγόρησαν καὶ μ' ἀνακούρισαν ἀρετὰ τὰ λόγια αὐτά, τὰ τριφυρὰ, τῆς καλλῆς μου μάνας. Πήδησα ἂν τὸ κρεβάτι, πλῆθρα, τοιαυταίριστα στὴ σταγμὴ καὶ τραβώντας τὴν καρφέλα μου ἀντίκειρ στὴν πολυθρόνα της, ἄρχισα νὰ τῆς μιλάω γιὰ τὸν πόθο μου νὰ νοικοκυρευτῶ, παίρνοντας κ' ἐγὼ μιά ἀδερφή καὶ καλὴ γυναίκα.

...Ἡ μητέρα μου μὲ δέκονε τότε καὶ μοῦτε μὲ σοβαρότητα, διορθώνοντας τὰ προσβουπικά γυαλιά της :

— Σοστή, πεντάσοστη ἡ γνώμη σου, παιδί μου. Καρῶς σου νὰ σημαζαίεντις καὶ σὺ καὶ νὰ κάνης οἰκογένεια. Ἐβαλες κομμιά στὸ μῦτι :

— Καὶ βέβαια ἔβαλα μιά—δύο κοπέλλες, σὺν νέος κ' ἐγὼ, στὸ μῦτι καὶ γ' αὐτὲς θὰ σοῦ μιλήσω ἀκριβῶς, τῆς εἶπα. Εἶχα ἴπ' ὄψει μου τῆ μῆς Πένγκεν, μὰ μίλησα στὸν πατέρα μου γ' αὐτὴν καὶ μοῦτε πῶς εἶνε ἀδύνατος ὁ γάμος μας, γιατί... γιατί εἶνε, λέει, ἀδερφή μου, ἀπὸ κάποιο του νεανικό σφάλμα...

... Τινάχθηκε ἀγριασμένη ἂν τὴ θέα της ἡ μητέρα μου καὶ μοῦτε μὲ φρονὴ λυγνασμένη :

— Πῶς ;... Τί ;... Τί ἔκανε, λέει ;... Σοῦτε τέτοιο πράμα ὁ πατέρας σου ;

— Ναι, τῆς ἀπάντησα κ' ἐγὼ μὲ κάποια ἀόριστη ἀνησυχία. Ἔτσι μοῦτε. Καὶ μάλιστα, ὅταν τοῦ μίλησα, ἔπειτα ἀπὸ καιρὸ, γιὰ κάποια ἄλλη, τῆ μῆς Ρόμυανον, μοῦτε καὶ γ' αὐτὴ τὰ ἴδια. Πῶς ἦταν καὶ κενὴ κόρη του καὶ φρονιά ἀδερφή μου...

... Πούδς εἶδε τὸ Θεὸ καὶ δὲν τὸν ἐφοβήθηκε ; Ἔτσι τρεμοῦλαξα κ' ἐγὼ, σὺν εἶδα τὴ μάνα μου νὰ πετιέται διλόβη, σὺν ἔβαινα λυγνασμένη νὰ κουνῆ μανασὰ τὰ χέρια της καὶ νὰ στῆναι τὸν ἐξάρκιμο στὸ δόστυχο πατέρα μου. Ἐπειτα καίμαρος λιγάκι καὶ ἔγινοντας κοντά μου, μοῦτε μὲ φρονὴ πεισματωμένη :

— Ἀκουσε, παιδάκι μου, καὶ μὴ μοῦ χολοσκάς. Μὴν φοβῶσαι ἂν βῶα σοῦ εἶπε ὁ πατέρας σου καὶ πῶς ἐλευθερὰ γιὰ γυναίκα σου ποια θὲς ἂν τίς δύο κοπέλλες. Γιατί... Γιατί, μὰ τὸν ἅγιο Πολύκαρπο καὶ μὰ τὸν ὅσιο Παρνούσιο, σοῦ ἀράξωμαι πῶς δὲν εἶνε ἀδερφός σου. Ὄχι. Χίλιες φορὲς ὄχι. Δὲν εἶνε ἀδερφός σου γιατί... γιατί ὁ πατέρας σου δὲν εἶνε οὔτε τοσοῦτα... πατέρας σου !...

Ἡ ἱστορία τοῦ Μπαῦ τοῦ κωνηλιανάκη σταμάτησε στὸ σημεῖο αὐτό. Ποῦ νὰ προχωρήσῃ, ποῦ γελοῦσασιν σὺν τρελλοί. Καὶ πρὸ πάντων ὁ δεσπότης :

— Χαχαχαχά !... Χαχαχαχά !... Ἀσασαχαχαχαιιά !...

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑ ΠΕΡΙΕΡΓΑ

ΜΕΘΟΥΝ ΤΑ ΘΗΡΙΑ ;

Σὲ κάποιο θηριοτροφεῖο τῶν Ἑνωμένων Πολιτειῶν, ὁ Ἀμερικανὸς ἐπιστήμων, δόκτορ Μπάρτζεϊ, ἔκανε τελευταία ἓνα ἐνδιαφέρον πείραμα. Πρόσφερε δηλαδὴ οἰνοπνευματώδη ποτὰ στὰ διάφορα θήρια, γιὰ νὰ ἰδῆ ποῦ ἂν αὐτὰ θὰ ἔβιναν πρόθυμα.

Ἀπεδείχθη λοιπὸν, ὅτι ἡ πλειονότης τῶν θηρίων, ὅπως τὸ λιοντάρι, ἡ τίγρη, οἱ ἐλέφαντες, ἡ βαινεῖ, κτλ, οὔτε καταδέχτηκαν ν' ἀγγίξουν τὰ ποτὰ, μολοντὶ τὰ εἶχαν ἀναπαύσει μὲ ἔλαφο, κινώντας τα ἔτσι πρὸ γλυκιά.

Ἀντιθέτως, ἡ λευκὴ ἄρκτος, ὁ ἱπποπόταμος καὶ ὁ ρινόκερος ἦσαν ἓνα περίεργα ! Ἡ λευκὴ ἄρκτος μάλιστα ἔγινε... στοιπὶ στὸ μεθύσι κ' ἄρχισε νὰ τρελλίξῃ καὶ νὰ κάνῃ κάθε εἶδους τρέλλα.

ΞΟΦΑ ΛΟΓΙΑ

ΓΙΑ ΤΑ ΒΙΒΛΙΑ

Ὅποιοι σκοπῶνται ἓναν ἄνθρωπον, σκοπῶνται ἓνα λογικὸ πλάσμα. Μὰ ὅποιοι καταστρέφει ἓνα βιβλίον, καταστρέφει αὐτὴν τὴν ἴδια τὴ λογική.

Μίλτων

Ἡ μελέτη ἐνὸς καλοῦ βιβλίου, εἶνε τὸ μοναδικὸν μέσον γιὰ νὰ ἀπορήγῃ κανεὶς τὴν ἀηθρία τῆς ζωῆς.

Σενέκας

Ὁ ἀθάνατος φίλος μου, ποῦ δὲν μοῦ ζητᾷ ποτὲ τίποτε, ποῦ μοῦ προσφέρει ὅλον τὸν κόσμον, ποῦ τὸν ἀγγαρεύω νὰ μὲ συντροφεύῃ σ' ὀκτωκτὸς στιγμὴ τῆς ζωῆς μου, ποῦ αἰσθάνομαι τὴν ἀνάγκη τῆς παρουσίας του, βοῶσκατα ἐκεῖ στὸ ῥάφι τῆς βιβλιοθήκης μου, κλεισμένος μέσα στὴ σιωπὴ του, στὴν εὐγένειά του καὶ στὴ σοφία του.

Βολταίρος

ΑΠΟ ΤΟΝ ΞΕΝΟ ΤΥΠΟ

ΠΟΙΚΙΛΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΕΡΓΑ

Ἡ ἐκκεντρικότης ἐνὸς Ἀμερικανοῦ πολυκαταμεριουργοῦ. Τί ἔκανε γιὰ νὰ προφτάσῃ στὸ ραντεβού του. Πῶς ἐταξείδεφε ἀερπερικῶς ὡς... ταχυδρομικὸ δέμα. Μιὰ περίεργη δίκη στὸ Λῶς Ἀντζελες. Πῶς μεθύσαν οἱ ἔνορχοι. Ἀπὸ δικασταὶ κατηγορούμενοι κτλ. κτλ.

Ἐνας ἀπὸ τοὺς καὶ ἐκκεντρικοὺς Ἀμερικανούς τῆς ἐποχῆς μας, εἶνε κ' ὁ κ. Σμιθ Τζόνσον, πολυκαταμεριουργὸς ἐργοστασιαρχὸς κόνσερβῶν.

Ὁ κ. Τζόνσον βρισκόταν πρὸ καιροῦ στὸν Ἅγιο Φραγκίσκο γιὰ διάφορες ὑποθέσεις του, ὅταν ἔξαρνα θυμῆθρες, ὅτι εἶχε ραντεβού ἔπειτ' ἀπὸ λίγες ἡμέρες μὲ κάποιον Ἑθροπαιὸ ἐπιχειρηματίαν στὸ Παρίσι. Τὸ ἱεροκενάνιο ὄμιος «Βρέμης», τὸ ὁποῖο ἔπρεπε νὰ πάρῃ γιὰ νὰ φτάσῃ ἐγκαίρως στὸ ραντεβού του, ἔφραγε ἀπὸ τὴν Νέα Ἰόρκη τὴν ἄλλη μέρα.

Χωρὶς νὰ χόνη λοιπὸν καιρὸ, ὁ κ. Τζόνσον ἔτρεξε ἀμέσως στὸν ἀεροπορικὸ σταθμὸ τοῦ Ἅγ. Φραγκίσκου γιὰ νὰ πᾶ ἀεροπορικῶς στὴ Νέα Ἰόρκη καὶ νὰ προλάβῃ τὴ «Βρέμη».

Ἄλλοιμονο ὄμιος ! Ὅλα τὰ ἐπιβατικά ἀεροπλάνια εἶχαν φύγει καὶ μονάκι ἓνα ταχυδρομικὸ ἀεροπλάνο βρισκόταν ἐκεῖ, μὲ τὸ ὁποῖο θὰ ἔφραγγαν σὲ λίγο γιὰ τὴ Νέα Ἰόρκη τὰ γράμματα καὶ τὰ δέματα.

Ὁ κ. Τζόνσον ὁπόσο δὲν τὰ ἔχασε διόλου. Παρουσιάστρε ἀμέσως στὸν ἀρμόδιο ταχυδρομικὸ ὑπάλληλο καὶ τοῦ εἶπε μὲ φλέγμια : — Ἐπιθύω, κύριε, νὰ μὲ σταίτετε στὴ Νέα Ἰόρκη ὡς... ταχυδρομικὸ δέμα !

— Τί λέτε, κύριε ; ἔκανε ἐκπληκτος ὁ ὑπάλληλος.

— Μήπως ὑπάρχει κανεὶς νόμος ποῦ τὸ ἀπαγορεύει αὐτό ; ρώτησε ὁ Τζόνσον.

— Ὁχι βέβαια, ἀλλὰ...

— Δὲν χορεὶ κανένα ἄλλῶς ! Ἐφ' ὅσον δὲν ἀπαγορεύεται ἀπὸ τὸ νόμο, εἶπτε ὑποχρεωμένος νὰ μὲ σταίτετε ὡς ταχυδρομικὸ δέμα, διαφορετικὰ παραβάσετε τὸ καθήκον σας καὶ θὰ φραγετε εἰς τὴν εἰθνήν !...

Ἔτσι ὁ ὑπάλληλος ἀναγκάστηκε νὰ σημοιοφοῦθῃ μὲ τὴν παραδέξει ἀπαίτημα τοῦ ἐκκεντρικοῦ πελάτου του. Τὸν ἔβαλε σὲ μιά πλάστιγγα κ' ἀφοῦ τὸν τίγησε, εἶδε ὅτι ἔπρεπε νὰ καταβάλῃ ταχυδρομικὰ τέλη 700 δολλαρίων, γιὰ νὰ ταχυδρομηθῇ ὡς δέμα. Ἐπειδὴ ὄμιος δὲν ὑπῆρχε γραμματόσημο γιὰ ἓνα τόσο μεγάλο ποσόν, ὁ ὑπάλληλος κόλλησε στὴν πλάτη τοῦ κ. Τζόνσον 350 γραμματόσημα τῶν δύο δολλαρίων, τὰ ὁποῖα καὶ ἐσφράγησε κωνηνοκτώτα.

Ἔτσι ὁ μίστερο Τζόνσον... φροτῶθηκε στὸ ἀεροπλάνο κ' ἔφρασε ἐγκαίρως στὴ Νέα Ἰόρκη. Ἐκεῖ ἐπιβάδιστρε στὸ ἱεροκενάνιο καὶ τὴν ὀριεμένη ἡμέρα βρισκόταν στὸ ραντεβού του, στὸ Παρίσι.

Στὸ Λῶς Ἀντζελες, τὴν πόλιν τῶν κωνηματογράφων, ἐφρόκειτο νὰ δικαστοῦν πρὸ μηνῶν ἀπὸ τὸ Κακουργιοδικεῖο μερικὸι λαθρέμποροι οἰνοπνευματωδῶν ποτῶν. Τὸ ἀδικημα ἦταν ἀντίκωφο καὶ εἶχαν κατατεθεῖ ἀπὸ τὴν ἀστυνομία στὸ δικαστήριον καὶ τὰ πιστηρία του, δηλαδὴ τρεῖς ντουζίνες μοποῦλλες διαφόρων μαζῶ, ποὶ εἶχαν κατασχεθεῖ ἐπὶ τῶν λαθρεπόρων.

Ὅταν ὄμιος οἱ ἔνορχοι ἀπεσύρθησαν γιὰ νὰ συσχεφθοῦν καὶ νὰ ἐκδόσασιν τὴν ἀπόφασί τους, θέλησαν νὰ δογματίσουν τὰ... πιστήρια.

Ἄνοιξαν λοιπὸν τίς μοποῦλλες, ἔπαιν τὸν περίεργο κ' ἔτσι, δταν ἔξανγίρισαν, ὕστερα ἀπὸ ἀρετὴ ὄρα, στὴν αἴθουσα τοῦ δικαστηρίου, ἦσαν ὄλοι τους τῦφρα στὸ μεθύσι !

Ὁ προσητάμιος τῶν ἐνόρχων, ὁ ὁποῖος μόλις στεκόταν στὰ πόδια του, ἀπήγγειλε τότε τὴν ἀπόφασί τους, σύμφωνα μὲ τὴν ὁποία οἱ κατηγορούμενοι ἐκηρῶσαντο καμνηρεῖ ἀθῶοι !

Ὁ πρόεδρος ὄμιος τοῦ δικαστηρίου, βλέποντας τὰ χάλια τῶν ἐνόρχων, δέκονε τὴ συνειδήσῃ, ἀνικατέστρεσε τοὺς ἐνόρχους μὲ ἀνωκληρονατικόν κ' ἔτσι οἱ κατηγορούμενοι καταδικάστησαν. Ταυτοχρόνως ὁ πρόεδρος δέταξε τὴν προφυλάκισιν τῶν μεθυμένων ἐνόρχων καὶ τὴν ἄλλη ἡμέρα τοὺς ἀπήγγειλε κατηγορία ἐπὶ παραβάσει τοῦ νόμου περὶ οἰνοπνευματωδῶν ποτῶν καὶ τοὺς καταδίκασε σὲ πρόστιμο δωσοῖων δολλαρίων τὸν καθένα !

